

POSTANOWIENIE

Dnia 5 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 5 marca 2025 r.,

wa posiedzeniu w trybie art. 539e § 1 k.p.k.

w sprawie **P. K.**

oskarżonego z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 109 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s.

z powodu skargi obrońcy oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Legnicy

z dnia 17 września 2024 r., IV Ka 484/24

uchylającego wyrok Sądu Rejonowego w Złotoryi

z dnia 18 czerwca 2024 r., II K 259/23,

p o s t a n o w i ł

oddalić skargę

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Legnicy wyrokiem z dnia 17 września 2024 r., wydanym w sprawie o sygn. akt IV Ka 484/24, uwzględnił apelację oskarżyciela publicznego od wyroku Sądu Rejonowego w Złotoryi z dnia 18 czerwca 2024 r., sygn. akt II K 259/23, w którym P. K. został uniewinniony od popełnienia zarzucanego mu przestępstwa z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 109 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Skargę na wyrok sądu odwoławczego wniósł obrońca skazanego, który zarzucił mu:

- naruszenie art. 439 § 1 pkt 1) i 2) k.p.k. poprzez rozpoznanie sprawy przez Sędziego Sądu Okręgowego X.Y., który nie powinien orzekać w niniejszej sprawie z uwagi na uzasadnione wątpliwości co do należytej obsady sądu odwoławczego.

Z uwagi na ten zarzut obrońca wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Legnicy, jako sądowi odwoławczemu, do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarga jest niezasadna i jako taka podlega oddaleniu.

Zgodnie zaś z art. 437 § 2 k.p.k., którego naruszenie zarzuca skarżący, uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439 § 1 k.p.k. lub 454 k.p.k. lub jeżeli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości. Zgodnie zaś z art. 454 § 1 k.p.k. Sąd odwoławczy nie może skazać oskarżonego, który został uniewinniony w pierwszej instancji lub co do którego w pierwszej instancji umorzono postępowanie.

Wskazując w uzasadnieniu skargi na uchybienie w postaci nienależytej obsady Sądu Okręgowego Legnicy obrońca stwierdził, że orzekający w sprawie SSO X.Y. został powołany na urząd sędziego w procedurze, w której brała udział Krajowa Rada Sądownictwa ukształtowana na podstawie ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018, poz. 3). Oprócz charakteru samej sprawy, która dotyczyć ma walki z branżą automatów do gier, która – zdaniem obrońcy – stanowi temat ważny dla władzy politycznej, obrońca nie podał żadnych okoliczności dotyczących SSO X.Y., które mogłyby rzutować na ocenę bezstronności tego sędziego, m.in. wskazywałyby na jego silne związki z władzą wykonawczą.

Tymczasem zgodnie z powołaną przez obrońcę uchwałą połączonych trzech połączonych Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA-I-4110-1/20, „Nienależyta obsada sądu w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. [...] zachodzi także wtedy, gdy w składzie sądu bierze udział osoba powołana na urząd sędziego w sądzie powszechnym albo wojskowym na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa

uksztaltowanej w trybie określonym przepisami ustawy z 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw, jeżeli wadliwość procesu powoływania prowadzi, w konkretnych okolicznościach, do naruszenia standardu niezawisłości i bezstronności w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.”

W odniesieniu do sędziów sądów powszechnych wadliwość procedury nominacyjnej nie powoduje zatem wprowadzie automatycznie, że sąd z udziałem sędziego powołanego w takiej procedurze jest sądem nienależycie obsadzonym w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., jeżeli jednak ujawnione zostaną przez strony albo staną się Sądowi Najwyższemu znane z urzędu okoliczności wskazujące na wątpliwości co do bezstronności sędziego, rozwiąć je może albo potwierdzić szczegółowe ich badanie, do którego Sąd Najwyższy jest uprawniony i zarazem zobowiązany.

Wobec braku powołania przez skarżącego tego rodzaju okoliczności dotyczących SSO X.Y. oraz braku wiedzy o nich Sądu Najwyższego z urzędu, należało ten zarzut uznać za niezasadny.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[J.J.]

[a.ł.]